

Sygn. akt XP 1129/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:**

PRZEWODNICZĄCY: SSR Anna Garncarz

PROTOKOLANT: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa **J. W.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. we W.**

o sprostowanie świadectwa pracy

I. prostuje świadectwo pracy powoda J. W. wydane przez stronę pozwaną (...) Sp. z o.o. we W. z 30 września 2012 r. w punkcie 4 podpunkt 8 w ten sposób, że w miejsce słów „nie wykonywał” wpisać „w okresie 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych, na stanowisku elektromonter zakładowy (elektryk) tj prace wymienione w wykazie A, Dział II, poz. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz.U. Nr 8 poz. 43) i wymienione w wykazie zawartym w załączniku nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983 r., Dział II, poz. 1 pkt. 1 i 11 w sprawie stanowisk w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniających do niższego wieku emerytalnego”;

II. orzeka iż nieuiszczone koszty sądowe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt. X P 1129/12

UZASADNIENIE

Powód J. W. pozwem z dnia 8 listopada 2012 r. (data stempla pocztowego) wniósł o sprostowanie świadectwa pracy wystawionego mu przez stronę pozwaną (...) Sp. z o.o. we W. w ten sposób, że wniósł o sprostowanie świadectwa pracy w pkt. 4, ppkt 8 - dotyczącym wykonywania prac w warunkach szczególnych w okresie od 1.01.1993 r. do 31.12.1998 r. wskazując, że w tym okresie wykonywał on w pełnym wymiarze czasu pracy, prace elektromontera zakładowego (elektryka) - mimo zmieniających się angaży - czyli prace wymienione w wykazie A, dział II, poz. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. nr 8, poz. 43) i wymienione w wykazie zawartym w Załączniku nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 01.07.1983 r. dział II, poz. 1, pkt. 1 i 11 w sprawie stanowisk w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniających do niższego wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w czasie zatrudnienia wymagano od niego ważnych świadectw kwalifikacyjnych w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych, O fakcie wykonywania przez powoda, w

tym czasie, pracy elektromontera zakładowego (elektryka), w pełnym wymiarze czasu pracy, poświadczyc mogą osoby pracujące z powodem w tym okresie w zakładzie (pracownicy i kierownik zakładu).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Strona pozwana w pierwszej kolejności podniosła, że roszczenie powoda należy uznać za spóźnione, z uwagi na niezachowanie przez niego terminu do wystąpienia z powództwem o sprostowanie świadectwa pracy. Wskazała, że powód zwrócił się do pozwanej o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 30 września 2012r. pismem z dnia 12 października 2012r., następnie został poinformowany o oddaleniu jego wniosku o sprostowanie świadectwa pracy pismem z dnia 18 października 2012r. Natomiast jak wskazuje pieczęć Biura Podawczego tut. Sądu, pozew został wniesiony przez powoda w dniu 30 listopada 2012r. Powód nie wykazał w żaden sposób, iż termin na złożenie wniosku o sprostowanie świadectwa pracy został przez niego zachowany, a następnie, że pozew został złożony przez niego w terminie wynikającym z art. 97 § 2(1) Kodeksu Pracy. Jednocześnie strona pozwana z ostrożności procesowej, gdyby Sąd uznał, iż powód w istocie dochodzi ustalenia, iż wykonywał on prace w warunkach szczególnych, powództwo powinno zostać oddalone z uwagi na to, że nie wykazał interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kpc

w ustaleniu, iż wykonywał on prace w warunkach szczególnych w okresach wskazanych przez niego w pozwie. Niezależnie od powyższego strona pozwana zaprzeczyła, że powód wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Powód pracował bowiem na stanowiskach, na których praca nie jest uznawana za pracę w warunkach szczególnych. Jeśli nawet powód wykonywał niektóre zadania w szczególnych warunkach, to nie wykonywał ich w sposób stały i w pełnym wymiarze godzin, tak więc jego żądanie uznania wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest bezpodstawne. Powód zatrudniony był na innym stanowisku niż J. K.i Kazimierz

Szymański, których świadectwa pracy powód załączył do pozwu. Pracownicy ci uprawnieni byli do otrzymania świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych, natomiast powód takiego prawa nie nabył.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Powód J. W. był zatrudniony u poprzedników prawnych strony pozwanej w następujących okresach i w następujących terminach:

- od 1 stycznia 1993 r. do 1 czerwca 2008 r. w (...) S.A.,
- od 2 czerwca 2008 r. do 30 listopada 2008 r. w (...) spółka z o.o.,
- od 1 grudnia 2008 r. do 31 marca 2012 r. w (...) Oddział w Ś.

a następnie od 1 kwietnia 2012 r. do 30 września 2012 r. u strony pozwanej, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zgodnie z angażami zawartymi w aktach osobowych powoda powód został zatrudniony na następujących stanowiskach: monter akp – brygadzysta, Elektryk, Elektryk – operator systemu energetycznego, Elektryk - operator systemu energetycznego – brygadzysta.

W szczególności w okresach od 01.01.1993r. do 31.05.1995r. powód zgodnie z angażem zajmował stanowisko monter aparatury kontrolno - pomiarowej (AKP), a w okresie od 01.06.1995r. do 31.12.1998r.: monter AKP - elektryk – konserwator.

Stosunek pracy powoda ustał w wyniku wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia w związku z art. 10 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Dowód: akta osobowe powoda

W okresie od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. powód pracował wspólnie z J. K. i K. S..

W w/w okresie powód, tak, jak pracownicy J. K. i K. S. wykonywał pracę elektryka – elektromontera, tj. prowadzenie prac przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Powód pracował przy silnikach, rozdzielniach i przy awariach.

Powód odpowiadał za całość spraw elektrycznych w zakładzie. Powód dodatkowo wykonywał prace związane z automatyką elektroenergetyczną, tj. układami sterującymi, elektrycznymi.

Powód wykonywał prace elektryka w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeśli zachodziła konieczność zastępowania innego elektryka, powód zastępował go.

Dowód:

- zeznania świadka J. K. k. 103
- zeznania świadka K. G. k. 103 verte - 104
- zeznania świadka Z. K. k. 128
- przesłuchanie powoda k. 135-136

W okresie od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. powód był bardzo dobrym pracownikiem, lecz jego wynagrodzenie nie satysfakcjonowało go. Powód poinformował przełożonego, że chce odejść z pracy. Strona pozwana nie chciała, aby powód zrezygnował z pracy u strony pozwanej, zaproponowała więc powodowi podwyżkę wynagrodzenia. Powód wyraził zgodę na pozostanie w zatrudnieniu u strony pozwanej pod warunkiem podwyższenia wynagrodzenia.

U strony pozwanej w tamtym okresie czasu, zgodnie z zasadami wynagrodzenia uzależnionymi od taryfikatorów, strona pozwana nie mogła przyznać powodowi wynagrodzenia tak wysokiego, jak oczekiwał powód na dotychczasowym stanowisku elektromontera, w związku z czym zmieniła angaż powoda i zatrudniła go odpowiednio na stanowiskach: w okresie od 01.01.1993r. do 31.05.1995r. monter aparatury kontrolno - pomiarowej (AKP), a w okresie od 01.06.1995r. do 31.12.1998r.: monter AKP - elektryk – konserwator.

Pomimo jednak zmiany nazwy stanowiska pracy, powód wykonywał pracę elektryka – elektromontera jak dotychczas.

Dowód :

- zeznania świadka J. K. k. 103
- zeznania świadka K. G. k. 103 verte - 104
- zeznania świadka Z. K. k. 128
- przesłuchanie powoda k. 135-136

Powód w okresie co 5 lat musiał zdawać egzamin, aby posiadać aktualne uprawnienia SEP tj uprawnienia, które musieli posiadać wszyscy elektrycy, aby wykonywać ten zawód.

Powód otrzymywał takie uprawnienia. Powód w jednym czasie z J. K. zdawał egzamin, aby uzyskać te uprawnienia, bo tak samo kończył się im ich okres uprawnień.

Strona pozwana skierowała powoda na kurs, aby uzyskać on uprawnienia mistrza w zawodzie elektromontera. Zakład sfinansował powodowi ten kurs.

Dowód :

- przesłuchanie powoda k. 135-136

- zeznania świadka J. K. k. 103

Powód wniósł o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 30 września 2012 r. Pismem z dnia 18 października 2012 r strona pozwana odmówiła powodowi sprostowania świadectwa pracy. Powód w/w pismo strony pozwanej otrzymał w dniu 26 października 2 listopada 2012 r. , a pozew do sądu pracy złożył w dniu 8 listopada 2012 r.

Dowód ::

osobowe powoda

Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód zachował terminy do złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

Zgodnie z art. 97 § 2 (1) kp, pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

W niniejszej sprawie, jak wykazał powód pismo strony pozwanej o odmowie sprostowania świadectwa pracy powód otrzymał w dniu 2 listopada 2012 r., natomiast pozew do sądu został przez niego złożony w dniu 8 listopada 2012 r. (data stempla pocztowego). Powód wprawdzie złożył pozew zawierający braki formalne, lecz zgodnie z zobowiązaniem przewodniczącego uzupełnił te braki formalne w wyznaczonym terminie, zatem należy uznać, że – wbrew zarzutowi strony pozwanej - zachował terminy przewidziane przepisem art. 97 § 2 (1) kp.

Odnosząc się merytorycznie do żądania pozwu, należy wskazać, że zgodnie z art. 97 kp w przypadku rozwiązania stosunku pracy pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy; § 2 tego przepisu stanowi jakie informacje w świadectwie pracy podać należy, a jakie informacje należy w nim zamieścić na żądanie pracownika.

Powód wnosząc o sprostowanie świadectwa pracy, nie musiał wykazywać interesu prawnego zgodnie z art. 189 kpc, gdyż taki interes musiałby wykazywać jedynie wnosząc o ustalenie, natomiast przepis art. 97 kp, nie wymaga wykazania interesu prawnego.

Świadectwo pracy jest dokumentem o ściśle określonej treści. Składają się na nie dwa rodzaje informacji: informacje, które pracodawca ma obowiązek zawsze zamieścić w świadectwie pracy oraz informacje, które pracodawca ma obowiązek zamieścić, jeżeli pracownik wystąpi z takim żądaniem. Treść obowiązkowa nie została przez ustawodawcę w pełni sprecyzowana. Ustawodawca jednakże wymienił wśród elementów, które podać należy tzw. inne informacje określone jako niezbędne do określenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

Powyższe inne informacje zostały sprecyzowane w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15.05.1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu jego wydawania i prostowania. Do nich należą między innymi informacje dotyczące okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Innych, poza informacjami wymienionymi w przytoczonym wyżej rozporządzeniu pracodawca zamieszczać w świadectwie pracy nie musi bowiem zawarta w rozporządzeniu lista stanowi katalog zamknięty.

W przedmiotowej sprawie powód wniósł o sprostowanie świadectwa pracy w pkt. 4, ppkt 8 - dotyczącym wykonywania prac w warunkach szczególnych w okresie od 1.01.1993 r. do 31.12.1998 r. wskazując, że w tym okresie wykonywał on w pełnym wymiarze czasu pracy, prace elektromontera zakładowego (elektryka) - mimo zmieniających się angaży - czyli prace wymienione w wykazie A, dział II, poz. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. nr 8, poz. 43) i wymienione w wykazie zawartym w Załączniku nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 01.07.1983 r. dział II, poz. 1, pkt. 1 i 11 w sprawie stanowisk w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach uprawniających do niższego wieku emerytalnego.

Strona pozwana odmawiając powodowi sprostowania świadectwa pracy w w/w zakresie wskazała, że powód zgodnie z nazwami stanowisk pracy zajmowanych przez powoda w w/w okresie, nie pracował na stanowiskach objętych przepisami w/w aktów prawnych.

Zadaniem Sądu zatem było ustalenie, jakie faktycznie powód wykonywał obowiązki w spornym okresie.

W niniejszej sprawie podstawą ustalenia powyższego stanu faktycznego, stały się uznane przez Sąd za w pełni wiarygodne zeznania świadków J. K., K. G. i Z. K., tj. byłych pracowników strony pozwanej, których spójność, logika, wzajemne uzupełnianie się i korespondencja z pozostałym materiałem dowodowym sprawy dowiodły, iż relacje tych świadków odzwierciedlają faktyczny przebieg zdarzeń. Wskazani świadkowie w swoich zeznaniach ograniczali się do przedstawienia pewnego zarysu lub jedynie głównych okoliczności zdarzeń, bez powoływania się na szczegóły, co w ocenie Sądu świadczy o swobodzie ich relacji, odtwarzaniu jedynie zdarzeń faktycznie im znanych. W ocenie Sądu wskazani świadkowie opisali wyczerpująco, w jaki sposób powód wykonywał swoje obowiązki, na czym one polegały. Dodatkowo, Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powoda, którego zeznania w pełni korespondowały z zeznaniami świadków, a nadto były logiczne i precyzyjne. Powód w sposób wiarygodny wykazał, dlaczego pomimo, że wykonywał obowiązki te same co pracownicy zatrudnieni na stanowiskach elektryka, miał inne angaże pracy w spornym okresie.

Sąd w pełni dał wiarę również przedstawionym przez strony dokumentom, lecz wskazane przez stronę pozwaną angaże znajdujące się w aktach osobowych powoda, Sąd zbadał przez pryzmat zeznań świadków i powoda, którzy w sposób wiarygodny wykazali, że powód faktycznie wykonywał pracę elektryka – elektromontera w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zgodnie z Wykazem A, Dział II poz. I Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (dz. U. Nr 8, póź. 43 z późn. Zm.) oraz w dziale II, póź. 1 punkty 1 i 11 Zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska nr 9 z dnia 1 lipca 1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej (Dz. Urzędowy Ministerstwa Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska nr 2, póź. 3), za pracę w warunkach szczególnych uznano prace wykonywane na następujących stanowiskach:

- Dział II. W energetyce - prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych (Rozporządzenie z dnia 07.02.1983r.),
- w energetyce - prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych (Zarządzenie nr 9) na następujących stanowiskach:
 - elektromonter instalacji i urządzeń elektroenergetycznych (punkt 1)
 - elektromonter aparatury i ciepłowniczych urządzeń rozdzielczych, z zaznaczeniem, że chodzi o prace wykonywane w kotłowniach z kotłami pyłowymi oraz rusztowymi o wymuszonym podmuchu powietrza pod ruszt i przepompowniach o mocy od 10 Gcal/h wzyż (punkt 11).

W ocenie Sądu powód wykazał, że podobnie, jak pracownik J. K., powód w spornym okresie wykonywał prace elektromontera, co odpowiada w/w stanowiskom.

W ocenie Sądu, przy określaniu, czy pracownik pracował w warunkach szczególnych, nie jest istotna formalna nazwa stanowiska pracy wskazana w angażu pracownika, lecz istotne jest, jakie faktycznie pracownik wykonywał w danym okresie obowiązki.

Skoro zatem powód wykazał, że w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki elektromontera (elektryka), należało jego wnioszek o sprostowanie świadectwa pracy uwzględnić.

Dlatego też, Sąd w pkt I wyroku sprostował świadectwo pracy powoda w punkcie 4 podpunkt 8, zgodnie z żądaniem pozwu, tj. w ten sposób, że w miejsce słów „nie wykonywał” nakazał wpisać: „w okresie 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze w warunkach szczególnych, na stanowisku elektromonter zakładowy (elektryk) tj prace wymienione w wykazie A, Dział II, poz. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz.U. Nr 8 poz. 43) i wymienione w wykazie zawartym w załączniku nr 1 do Zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983 r., Dział II, poz. 1 pkt. 1 i 11 w sprawie stanowisk w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniających do niższego wieku emerytalnego”.

Orzeczenie o kosztach wydano w oparciu o treść art. 102 kpc.